

Sagsøgte: Comune di Montelanico, Comune di Supino, Comune di Sgurgola og Comune di Trivigliano

Præjudicielt spørgsmål

Er de fællesskabsretlige principper, herunder princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og retssikkerhedsprincippet samt princippet om frie varebevægelser, princippet om etableringsfrihed og princippet om fri udveksling af tjenesteydelser, som omhandlet i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), samt de heraf afledte principper, såsom ligebehandlingsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling, princippet om gensidig anerkendelse, proportionalitetsprincippet og gennemsigtighedsprincippet, som er omhandlet i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾, til hinder for anvendelsen af en national lovgivning som den italienske, der følger af artikel 95, stk. 10, sammenholdt med artikel 83, stk. 9, i lovdekret nr. 50/2016, hvorefter manglende særskilt oplysning af arbejdskraftomkostningerne i det økonomiske bud i en udbudsprocedure for tildeling af offentlige kontrakter under alle omstændigheder medfører udelukkelse af tilbudsgiveren, uden at tilbudsgiveren indrømmes muligheden for supplerende eller uddybning af forelagte bevisligheder, også i tilfælde, hvor pligten til særskilt oplysning ikke er blevet specificeret i udbudsmaterialet, selv om budet ud fra et indholdsmæssigt synspunkt opfylder minimumsomkostningerne til arbejdskraften, i øvrigt i overensstemmelse med en til dette formål afgivet erklæring fra tilbudsgiveren?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26.2.2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF (EUT L 94, s. 65).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 11. maj 2018 — straffesag mod Emil Milev

(Sag C-310/18)

(2018/C 268/30)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Spetsializiran nakazatelen sad

Tiltalt i straffesagen

Emil Milev

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en national retspraksis, hvorefter opretholdelsen af tvangsforanstaltningen »varetægtsfængsling« (fire måneder efter den sigtedes anholdelse) er betinget af tilstedeværelsen af »begrundet mistanke«, forstået som en ren »umiddelbar« konstatering af, at den sigtede kan have begået den pågældende strafbare handling, forenelig med artikel 3, artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 10, 16. betragtning, fjerde og femte punktum, og 48. betragtning til direktiv 2016/343⁽¹⁾ samt artikel 47 og 48 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]?

Eller, hvis det ikke er tilfældet, er en national retspraksis, hvorefter »begrundet mistanke« forstås som en stor sandsynlighed for, at den sigtede har begået den pågældende forbrydelse, forenelig med ovennævnte bestemmelser?

- 2) Er en national retspraksis, som pålægger den ret, som skal træffe afgørelse om en anmodning om ændring af en allerede vedtaget tvangsforanstaltning i form af en »varetægtsfængsling«, at begrunde sin afgørelse uden at sammenligne såvel diskulperende som belastende beviselementer, selv om den sigtedes forsvarer har fremført argumenter herom — og hvor den eneste grund til denne begrænsning er, at dommeren skal forblive upartisk i tilfælde af, at denne sag vil blive tildelt ham med henblik på realitetsbehandling — forenelig med artikel 4, stk. 1, andet punktum, artikel 10, 16. betragtning, fjerde og femte punktum, og 48. betragtning til direktiv 2016/343 samt artikel 47 i [Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder]?

Eller, hvis det ikke er tilfældet, er en national retspraksis, hvorefter retten foretager en mere detaljeret og præcis undersøgelse af beviselmenterne og giver et klart svar på den sigtedes forsvarers argumenter, selv om retten i så fald risikerer at være ude af stand til at undersøge sagen eller afsige en endelig afgørelse vedrørende skyldsspørgsmålet, hvis nævnte sag bliver tildelt den med henblik på realitetsbehandling — hvilket ville kræve, at en anden dommer undersøger sagens realitet — forenelig med ovennævnte bestemmelser?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/343 af 9.3.2016 om styrkelse af visse aspekter af uskyldsformodningen og retten til at være til stede under retssagen i straffesager (EUT 2016, L 65, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Svea hovrätt (Sverige) den 9. maj 2018 — Dacom Limited mod IPM Informed Portfolio Management AB

(Sag C-313/18)

(2018/C 268/31)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Svea hovrätt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dacom Limited

Sagsøgt: IPM Informed Portfolio Management AB

Præjudicielle spørgsmål

- 1.1 Hvilke kriterier skal afgøre, om et materiale udgør forberedende designmateriale som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF ⁽¹⁾ af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer? Kan et dokument, der fastlægger krav om, hvilke funktioner et edb-program skal udføre, og hvilke resultater edb-programmet skal opnå, eksempelvis detaljerede beskrivelser af investeringsprincipper eller risikomodeller for kapitalforvaltning, herunder matematiske formler, der skal anvendes i edb-programmet, udgøre et sådant forberedende designmateriale?
- 1.2 Skal et materiale, for at kunne udgøre forberedende designmateriale i direktivets forstand, være så fuldstændigt og detaljeret, at det i praksis ikke kræver nogen selvstændige valg fra den persons side, der skriver selve koden til et edb-program?
- 1.3 Medfører eneretten til det forberedende designmateriale i direktivets forstand, at det edb-program, som det forberedende designmateriale senere resulterer i, skal anses for at være en bearbejdelse af det forberedende designmateriale og derfor ikke et selvstændigt værk i ophavsretlig forstand [jf. artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 2009/24], eller at det forberedende designmateriale og edb-programmet skal anses for at være forskellige udtryksformer af et og samme værk, eller at der er tale om to selvstændige værker?
- 2.1 Kan en konsulent, der er ansat af en anden virksomhed, men som i flere år har arbejdet hos en og samme ordregiver, og som led i sit arbejde hos ordregiveren eller efter anvisninger fra ordregiveren har skabt et edb-program, anses for at være en arbejdstager i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2009/24?